

selle peale suud lahti ei teinud, küssis kuningas wöera mehhe läkäest: „Mis siño nimi on?“ — „Viin! — kostis kange mees. „Viin, wennike viin!“ üdis kontnik: „peab mulle eßimeseks rigivürstiks jáma“ — ja „„Viin, viin!““ mõuras kõik surmas ning warjo koggodus ühhest suust ja põrgo aud kollas wasto.

F. K.

Waine Lazarus.

(Üts mõistukõnne.)

Waine Lazarus olli omma visi perra rikka mehhe lāwwe een maan, nink penni laksiva temma paistid. Tulli tõine waine, Zadok nimmi, näije Lazarust temma willitsuse, halles omman sõamen temma päle, aste temma mannu nink üttel: „Anda ei jōwva ma sulle middagi; olle eßiske waine ni kui sinna, ja mul om hulgakest latstoita; ent minna olle paistist wabba. Seperrast jäatta lubba, et minna ossa wöötta fest põetamissest, mes sinnule neist armsist pennist saap, ke ütsinda sinno päle hallestawa. Arra lasse neil minnule kaugamba häbbi tetta.“ — Ni üttel temma, nink pissara tulliwa temma silmi. Sis künit temma waise Lazarusele kat nink üttel: „Tulle minnoga; mul om üts forjus. Sääl tahhame sinno põetada, ni kui meije jöud kannap; nink jááp minno omma laud tühjas, sis tahha ma

sinnule leiwa-rasokessi rikka mehhe lāwva päält korjata.“ — Kui temma neid sõnnu olli üttelu, wööt Lazarus temma käest kinni nink üttel: „Hääls melel lähhä ma sinnoga; omma helde sõame per rast ollet sinna ärrawallitsedri, minnule taimast awiwada nink minno ello perramätsid tunde mulle fergendada. Mul om ennege weel weidi ilma pääsl waja; ent kuis wöös minna sinnule sedda önsust keelda, mes sinna hennele walmistat!

Nemma lätsiwa nink saiwa ütte kawvelisse korjuse lāwwe ette, kel pilliroone kattus olli, nink Zadok weije Lazarust sisse, ja Zadoki naine wööt tedda terretamissega vasta nink walmist temmahe pu-lehtist nink samblist wodet kambre feste, nink nemma sadiva waist Lazarust sinna sisse ja panniwa tedda selle pehme wote päle. Sis läts Hanna, Zadoki naine, nink tõi pima kausikessega ja ängas Lazarusele juwva. Ent Lazarus üttel: „Andke mulle üts sõõm wet; pal lawus om minno sõamen, ja mul om kange jan no.“ Sis rühk Hanna ja tõi wärsket wet läts test, nink Zadok jahhut Lazaruse põski ütte ölli pu oßaga.

Lazarus uino rassedaste maggama, fest et lõuna aig olli ja wäga lämmi. Kui temma nüüd maggas, sis kaitsiwa Zadok ja Hanna kärblassi temma päält nink jahhutiwa tedda; ent Lazarus narat unnen. Sis kaijewa Zadok nink Hanna römoga tõine töise päle nink ütliwa illafeste: „Oh, kui temma meije man ärrasüttis!“